



## บทที่ 2

### วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงสหสัมพันธ์ (Correlational study) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการเปิดเผยตนเองกับระดับความชอบพอกของคู่สนทนาทางอินเทอร์เน็ต นอกจากนี้ผู้วิจัยได้เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการเปิดเผยตนเองระหว่างคู่สนทนาที่เป็นเพศเดียวกันและระหว่างคู่สนทนาต่างเพศ

### ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

#### ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นิสิตนักศึกษาในระดับปริญญาตรีที่เคยใช้โปรแกรมการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตเพื่อโต้ตอบกับคนหนึ่งคนใดเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 1 เดือน โดยที่ทั้งสองฝ่ายไม่เคยเห็นรูปของกันและกัน รวมทั้งไม่เคยพบหน้ากันมาก่อน

#### กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตนักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาบัณฑิต ชั้นปีที่ 1-4 ทั้งชายและหญิง ผู้วิจัยได้ทำการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงเพื่อให้ได้ผู้ใช้โปรแกรมการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตเพื่อโต้ตอบกับคู่สนทนาจำนวน 300 คน โดยมีเงื่อนไขว่าจะต้องมีการติดต่อกันทางอินเทอร์เน็ตเป็นเวลานานไม่น้อยกว่า 1 เดือน ทั้งสองฝ่ายไม่เคยเห็นรูปของกันและกัน รวมทั้งไม่เคยพบหน้ากันมาก่อน รายละเอียดของกลุ่มตัวอย่างมีดังนี้

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างจำแนกตามลักษณะพื้นฐานต่างๆ (N = 300)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	130	43.3
หญิง	170	56.7
2. อายุ		
16	1	0.3
18	32	10.7
19	49	16.3
20	100	33.3
21	65	21.7
22	34	11.3
23	12	4.0
24	7	2.3
3. ชั้นปีการศึกษา		
ชั้นปีที่ 1	25	8.3
ชั้นปีที่ 2	71	23.7
ชั้นปีที่ 3	114	38.0
ชั้นปีที่ 4	90	30.0

ตารางที่ 1 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
4. สถาบันการศึกษา		
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	29	9.7
เกษตรศาสตร์	17	5.7
ธรรมศาสตร์	26	8.7
บูรพา	13	4.3
นเรศวร	5	1.7
เซนต์จอห์น	19	6.3
สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม	32	10.7
หอการค้าไทย	24	8.0
มหิดล	6	2.0
อัสสัมชัญ	14	4.7
สถาบันราชภัฏจันทรเกษม	18	6.0
ศิลปากร	15	5.0
เชียงใหม่	12	4.0
สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา	6	2.0
กรุงเทพ	12	4.0
หัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ	7	2.3
อื่นๆ	45	15.0
5. เพศของผู้สนทนา		
ชาย	146	48.7
หญิง	154	51.3

ตารางที่ 1 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
6. ระยะเวลาโดยประมาณที่ติดต่อกับคู่สนทนาตั้งแต่ต้นจนถึงปัจจุบัน		
1-3 เดือน	176	58.7
3-6 เดือน	63	21.0
6-9 เดือน	17	5.7
9-12 เดือน	13	4.3
มากกว่า 1 ปี	31	10.3
7. ความถี่โดยเฉลี่ยในการสนทนากับคู่สนทนา		
น้อยกว่าสัปดาห์ละครั้ง	79	26.3
โดยเฉลี่ย 1-3 ครั้งต่อสัปดาห์	159	53.0
โดยเฉลี่ย 4-6 ครั้งต่อสัปดาห์	47	15.7
ทุกวัน	15	5.0

ตารางที่ 2 จำนวนตัวอย่างจำแนกตามเพศของตัวอย่างและเพศของคู่สนทนา (N = 300)

กลุ่มตัวอย่าง	คู่สนทนา	จำนวน	ร้อยละ
คู่สนทนาเพศเดียวกัน			
ชาย	ชาย	33	11.0
หญิง	หญิง	57	19.0

ตารางที่ 2 (ต่อ)

กลุ่มตัวอย่าง	คู่สนทนา	จำนวน	ร้อยละ
คู่สนทนาต่างประเทศ		210	70.0
ชาย	หญิง	97	32.3
หญิง	ชาย	113	37.7

### เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้พัฒนามาตรวัดระดับการเปิดเผยตนเองและมาตรวัดระดับความชอบพอ โดยมีขั้นตอนการพัฒนาแต่ละมาตร ดังนี้

#### 1. มาตรวัดระดับการเปิดเผยตนเอง

เป็นแบบสอบถามที่ใช้วัดระดับการเปิดเผยตนเอง แบ่งเป็น 2 ชุด คือ ชุดที่ 1 เป็นมาตรวัดระดับการเปิดเผยตนเองที่กลุ่มตัวอย่างเปิดเผยต่อคู่สนทนาของตนและชุดที่ 2 เป็นมาตรวัดระดับการเปิดเผยตนเองที่คู่สนทนาเปิดเผยต่อกลุ่มตัวอย่างตามการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งทั้ง 2 ชุด มีขั้นตอนการสร้าง คือ

1.1 ผู้วิจัยศึกษาข้อมูลเบื้องต้นจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วนำข้อมูลที่ได้มาสร้างแบบสอบถามปลายเปิดเพื่อให้นิสิตนักศึกษาที่มีลักษณะตรงกับตัวอย่างจริงจำนวน 150 คนตอบ คำถามในแบบสอบถามปลายเปิด (แสดงไว้ในภาคผนวก ก) มีรายละเอียดดังนี้

- 1.1.1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบ
- 1.1.2 หัวข้อเรื่องและผู้ตอบแบบสอบถามสนทนากับคู่สนทนาทางอินเทอร์เน็ต
- 1.1.3 พฤติกรรมหรือความรู้สึกที่ผู้ตอบมีและแสดงออกต่อคู่สนทนาที่ตนชอบหรือให้ผู้ตอบแบบสอบถามคิดว่าคู่สนทนาที่รู้สึกชอบพอกันนั้นน่าจะมีพฤติกรรมหรือความรู้สึกเช่นใดบ้าง

1.2 เมื่อได้แบบสอบถามกลับคืนมาแล้ว ผู้วิจัยนำคำตอบในข้อ 1.1.2 ที่เกี่ยวกับหัวข้อเรื่องและผู้ตอบแบบสอบถามสนทนากับคู่สนทนาทางอินเทอร์เน็ตมาประมวล แล้วนำมารวบรวม

รวมจัดหมวดหมู่หัวข้อเรื่องได้จำนวน 14 หัวข้อเรื่อง เรียงลำดับเรื่องตามความถี่ของจำนวนผู้ตอบ ดังนี้

**ตารางที่ 3** ผลการสำรวจหัวข้อเรื่องที่น่าสนใจที่นิสิตนักศึกษาสหวิทยาการกับคู่สนทนาทางอินเทอร์เน็ต  
(N = 150)

หัวข้อเรื่องที่สนทนา	จำนวนผู้ตอบ	ร้อยละ
การเรียน	76	50.7
ความรักหรือคู่รัก	33	22.0
ชีวิตและกิจกรรมประจำวัน	31	20.7
ข้อมูลส่วนตัว (ชื่อ ที่อยู่ เบอร์โทรศัพท์และชื่อสถาบันการศึกษา)	28	18.7
เรื่องดีเกี่ยวกับครอบครัว	23	15.3
งานอดิเรก	23	15.3
รสนิยมและความชอบในเรื่องต่างๆ	22	14.7
ความคิดเห็นด้านสังคมและการเมือง	21	14.0
เรื่องเกี่ยวกับสถาบันการศึกษาที่ศึกษาอยู่	20	13.3
เพื่อน	12	8.0
ปัญหาครอบครัว	11	7.3
สุขภาพ	9	6.0
เพศสัมพันธ์	5	3.3
ฐานะการเงิน	3	2.0

1.3 ผู้วิจัยนำหัวข้อทั้ง 14 หัวข้อ และข้อมูลที่ได้จากการศึกษางานวิจัยที่ผ่านมา ประมวลเข้าด้วยกันแล้วเขียนข้อกระทงในมาตรวัดระดับของการเปิดเผยตนเองของกลุ่มตัวอย่าง และมาตรวัดระดับการเปิดเผยตนเองของคู่สนทนาตามการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นมาตรวัดแบบประเมินค่า แต่เนื่องจากในหัวข้อเรื่องข้อมูลส่วนตัว ซึ่งได้แก่ ชื่อ ที่อยู่ เบอร์โทรศัพท์และชื่อสถาบันการศึกษาหรือสถานที่ทำงานนั้นไม่สามารถนำมารวมไว้ในมาตรที่เป็นมาตรวัดแบบ

ประเมินค่าได้ ผู้วิจัยจึงได้นำไปไว้ในส่วนที่ 1 ในแบบสอบถามซึ่งเป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว (แสดงไว้ในภาคผนวก ข) จึงเหลือหัวข้อเรื่องที่สามารถพัฒนาเป็นมาตรวัดแบบประเมินค่า จำนวน 13 หัวข้อเรื่อง ซึ่งสัดส่วนจำนวนข้อกระทงของแต่ละหัวข้อเรื่องนั้นขึ้นอยู่กับความถี่ของ จำนวนผู้ตอบ (แสดงใน ตารางที่ 3) กล่าวคือ หัวข้อเรื่องที่มีจำนวนผู้ตอบมากก็จะมีจำนวนข้อ กระทงมาก ซึ่งผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาพัฒนาได้ข้อกระทงในมาตรทั้ง 2 ชุดจำนวนชุดละ 34 ข้อ (เลขข้อที่ระบุไว้เป็นเลขข้อที่แสดงไว้ในภาคผนวก ข) มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- เรื่องการเรียน มีข้อกระทง 4 ข้อ ได้แก่ ข้อ 9 12 15 และ 20
- เรื่องเกี่ยวกับความรักหรือคู่รัก มีข้อกระทง 3 ข้อ ได้แก่ ข้อ 2 13 และ 29
- เรื่องชีวิตและกิจกรรมประจำวัน มีข้อกระทง 3 ข้อ ได้แก่ ข้อ 8 23 และ 33
- เรื่องดีเกี่ยวกับครอบครัว มีข้อกระทง 3 ข้อ ได้แก่ ข้อ 17 28 และ 32
- เรื่องงานอดิเรก มีข้อกระทง 3 ข้อ ได้แก่ ข้อ 16 30 และ 34
- เรื่องรสนิยมและความชอบในเรื่องต่างๆ มีข้อกระทง 3 ข้อ ได้แก่ ข้อ 14 18 และ 25
- เรื่องความคิดเห็นด้านสังคมและการเมือง มีข้อกระทง 3 ข้อ ได้แก่ ข้อ 3 21 และ 31
- เรื่องเกี่ยวกับสถาบันการศึกษาที่ศึกษาอยู่ มีข้อกระทง 2 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1 และ 11
- เรื่องเพื่อน มีข้อกระทง 2 ข้อ ได้แก่ ข้อ 6 และ 22
- เรื่องปัญหาครอบครัว มีข้อกระทง 2 ข้อ ได้แก่ ข้อ 4 และ 19
- เรื่องสุขภาพ มีข้อกระทง 2 ข้อ ได้แก่ ข้อ 7 และ 26
- เรื่องเพศสัมพันธ์ มีข้อกระทง 2 ข้อ ได้แก่ ข้อ 5 และ 24
- เรื่องฐานะการเงิน มีข้อกระทง 2 ข้อ ได้แก่ ข้อ 10 และ 27

### การให้คะแนนในมาตรวัดระดับการเปิดเผยตนเอง

มาตรวัดการเปิดเผยตนเองทั้ง 2 ชุด แบ่งคะแนนจำแนกระดับของการตอบเป็น 5 ระดับ ให้ผู้ตอบแบบสอบถามประเมินว่าตน (สำหรับมาตรวัดชุดที่ 1) และคู่สนทนา (สำหรับมาตรวัดชุดที่ 2) ได้ทำพฤติกรรมที่ระบุในแต่ละข้อกระทงมากน้อยเพียงใด เรียงลำดับตั้งแต่ทำบ่อยที่สุดจนถึงไม่เคยทำ ดังนี้

5	หมายถึง	บ่อยที่สุด
4	หมายถึง	ค่อนข้างบ่อย
3	หมายถึง	ทำในบางครั้งและไม่ทำในบางครั้ง
2	หมายถึง	นานๆ ครั้ง
1	หมายถึง	ไม่เคยเลย

ส่วนคำถามในหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ 1. ชื่อ 2. ที่อยู่ 3. เบอร์โทรศัพท์ และ 4. ชื่อสถาบันการศึกษาหรือสถานที่ทำงาน ซึ่งผู้วิจัยได้นำไปเป็นคำถามข้อ 7 และข้อ 8 ในแบบสอบถามส่วนที่ 1 เกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม (แสดงในภาคผนวก ข) เนื่องจากไม่สามารถทำเป็นคำถามให้ตอบแบบประเมินค่าได้นั้น เมื่อมีการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยจึงจำเป็นต้องแปลงคะแนนตามคำตอบมาเป็นคะแนนแบบประเมินค่าเพราะจะต้องนำคำตอบในส่วนนี้ไปรวมเป็นคะแนนในมาตรการเปิดเผยตนเองทั้ง 2 ชุด ซึ่งผู้วิจัยได้แปลงคำตอบมาเป็นคะแนน ดังนี้

5	หมายถึง	ผู้ตอบทราบข้อมูลส่วนตัวของคู่สนทนาทั้ง 4 ประเภท หรือคู่สนทนาทราบข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบทั้ง 4 ประเภท
4	หมายถึง	ผู้ตอบทราบข้อมูลส่วนตัวของคู่สนทนา 3 ประเภทหรือคู่สนทนาทราบข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบ 3 ประเภท
3	หมายถึง	ผู้ตอบทราบข้อมูลส่วนตัวของคู่สนทนา 2 ประเภทหรือคู่สนทนาทราบข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบ 2 ประเภท
2	หมายถึง	ผู้ตอบทราบข้อมูลส่วนตัวของคู่สนทนา 1 ประเภทหรือคู่สนทนาทราบข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบ 1 ประเภท
1	หมายถึง	ผู้ตอบไม่ทราบข้อมูลส่วนตัวของคู่สนทนาเลยหรือคู่สนทนาไม่ทราบข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบเลย



## 2. มาตรวัดระดับความชอบพอ

เป็นมาตรที่ใช้วัดระดับความชอบพอที่กลุ่มตัวอย่างมีต่อคู่สนทนาของตน มีขั้นตอนการสร้างคือ ผู้วิจัยได้ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามปลายเปิด (แสดงไว้ในภาคผนวก ก) ซึ่งเป็นคำถามที่ให้ผู้ตอบบอกถึง พฤติกรรมหรือความรู้สึกที่ผู้ตอบมีและแสดงออกต่อคู่สนทนาทางอินเทอร์เน็ตที่ตนชอบ หรือให้ผู้ตอบแบบสอบถามบอกถึงพฤติกรรมหรือความรู้สึกที่ผู้ตอบคิดว่าจะเกิดขึ้นในคู่สนทนาทางอินเทอร์เน็ตที่รู้สึกชอบพอกัน ผู้วิจัยนำข้อมูลเหล่านั้นมาเขียนข้อกระทงในมาตรวัดระดับความชอบพอซึ่งเป็นมาตรประเมินค่า จำนวน 27 ข้อกระทง

### การให้คะแนนในมาตรวัดระดับความชอบพอ

มาตรวัดระดับความชอบพอ แบ่งคะแนนจำแนกระดับของการตอบเป็น 5 ระดับ ให้ผู้ตอบแบบสอบถามประเมินว่าตนมีความรู้สึกต่อคู่สนทนาของตนหรือได้ทำพฤติกรรมตรงตามที่ระบุไว้ในข้อกระทงแต่ละข้อเพียงใด โดยเรียงลำดับจากเป็นจริงอย่างยิ่งจนถึงไม่เป็นจริงอย่างยิ่ง ดังนี้

5	หมายถึง	เป็นจริงอย่างยิ่ง
4	หมายถึง	เป็นจริง
3	หมายถึง	เป็นจริงในบางครั้งและไม่เป็นจริงในบางครั้ง
2	หมายถึง	ไม่เป็นจริง
1	หมายถึง	ไม่เป็นจริงอย่างยิ่ง

อย่างไรก็ตาม ในข้อกระทงที่เป็นลบจำนวน 2 ข้อ คือข้อ 12 และ 23 ดังที่ได้แสดงไว้ในภาคผนวก ข นั้น (ภายหลังจากที่มีการทดสอบมาตรแล้วจะเป็นข้อกระทงในข้อ 11 และ 21 ในภาคผนวก ค) ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการกลับคะแนนในการวิเคราะห์ผลด้วย

จากนั้น ผู้วิจัยได้รวบรวมมาตรวัดระดับการเปิดเผยตนเองและมาตรวัดความชอบพอเป็นแบบสอบถามชุดเดียวกัน และได้เพิ่มเติมข้อคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยจัดรูปแบบของแบบสอบถามซึ่งแบ่งได้เป็น 3 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับ

1. เพศ
2. อายุ
3. ชั้นปีที่ศึกษาอยู่
4. สถาบันการศึกษา
5. เพศของคู่สนทนาที่ผู้ตอบแบบสอบถามนึกถึง
6. ระยะเวลาที่ผู้ตอบแบบสอบถามติดต่อกับคู่สนทนาตั้งแต่ต้นจนถึงปัจจุบัน
7. ข้อมูลส่วนตัวที่คู่สนทนาเกี่ยวข้องกับผู้ตอบแบบสอบถาม
8. ข้อมูลส่วนตัวที่ผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวข้องกับคู่สนทนา
9. การเห็นรูปของคู่สนทนา
10. ความถี่โดยเฉลี่ยในการสนทนากับคู่สนทนา

ส่วนที่ 2 มาตรฐานระดับของการเปิดเผยตนเอง แบ่งเป็น 2 ชุด คือ

1. มาตรฐานระดับการเปิดเผยตนเองที่กลุ่มตัวอย่างเปิดเผยต่อคู่สนทนาของตน
2. มาตรฐานระดับการเปิดเผยตนเองที่คู่สนทนาเปิดเผยต่อกลุ่มตัวอย่างตามการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 3 มาตรฐานระดับความชอบพอที่กลุ่มตัวอย่างมีต่อคู่สนทนาของตน

#### การทดสอบคุณภาพของมาตรวัด

เมื่อผู้วิจัยสร้างมาตรวัดทั้ง 3 ส่วนเสร็จเรียบร้อยแล้วผู้วิจัยจึงได้ทดสอบคุณภาพของมาตรวัด โดยการตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาและความชัดเจนของภาษาของมาตรวัดทั้งหมดก่อนนำไปทดลองใช้ จากนั้นผู้วิจัยได้นำมาตรวัดไปทดลองใช้กับนิสิตนักศึกษามีลักษณะตรงกับตัวอย่างจำนวน 95 คน เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาความเที่ยงและความตรงของข้อกระทง โดยใช้การวิเคราะห์รายข้อ (Item Analysis) ด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงหนึ่งกับข้อกระทงที่เหลือภายในมาตร (Corrected Item-Total Correlation) รายละเอียดของผลการวิเคราะห์ข้อกระทงในมาตรวัดระดับการเปิดเผยตนเองที่กลุ่มตัวอย่างเปิดเผยต่อคู่สนทนา แสดงในตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อกระทงในมาตรวัดระดับการเปิดเผยตนเองที่คู่สนทนาเปิดเผยต่อกลุ่มตัวอย่างตามการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่าง แสดงในตารางที่ 5 และผลการวิเคราะห์ข้อกระทงในมาตรวัดระดับความชอบพอ แสดงในตารางที่ 6

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์มาตรวัดระดับการเปิดเผยตนเองที่กลุ่มตัวอย่างเปิดเผยต่อคู่สนทนา  
ของตน (N=95)

ข้อกระทง ข้อที่	ค่า Corrected Item-Total Correlation	
	การวิเคราะห์ครั้งที่ 1	การวิเคราะห์ครั้งที่ 2
1	.49**	.49**
2	.30**	.29**
3	.16	-
4	.58**	.58**
5	.22*	.21*
6	.51**	.51**
7	.41**	.41**
8	.49**	.49**
9	.43**	.42**
10	.46**	.47**
11	.43**	.43**
12	.49**	.49**
13	.51**	.51**
14	.55**	.55**
15	.62**	.61**
16	.56**	.55**
17	.62**	.63**
18	.48**	.48**
19	.55**	.56**
20	.67**	.67**
21	.34**	.32**
22	.66**	.67**
23	.53**	.54**

หมายเหตุ. เลขข้อที่แสดงในตารางเป็นเลขข้อที่แสดงไว้ในภาคผนวก ข

\* $p < .05$ , \*\*  $p < .01$

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ข้อที่	ค่า Corrected Item-Total Correlation	
	การวิเคราะห์ครั้งที่ 1	การวิเคราะห์ครั้งที่ 2
24	.29**	.29**
25	.55**	.56**
26	.62**	.62**
27	.53**	.54**
28	.61**	.62**
29	.38**	.38**
30	.54**	.54**
31	.38**	.36**
32	.66**	.66**
33	.59**	.60**
34	.60**	.60**
ค่า Alpha	.92	.93

หมายเหตุ. เลขข้อที่แสดงในตารางเป็นเลขข้อที่แสดงไว้ในภาคผนวก ข

\*\*  $p < .01$

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อกระทงในมาตรวัดระดับการเปิดเผยตนเองที่กลุ่มตัวอย่างเปิดเผยต่อคู่  
สนทนาของตน

จากการวิเคราะห์ข้อกระทงทั้ง 34 ข้อ พบว่ามีข้อกระทงที่ผ่านการวิเคราะห์ทั้งสิ้น 33 ข้อ โดยข้อกระทงที่ไม่ผ่านการวิเคราะห์ได้แก่ ข้อกระทงข้อที่ 3 ซึ่งข้อกระทงที่ผ่านการวิเคราะห์ทั้ง 33 ข้อนั้นได้แสดงไว้ในภาคผนวก ค

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์มาตรวัดระดับการเปิดเผยตนเองที่คู่สนทนาเปิดเผยต่อกลุ่มตัวอย่าง ตามการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่าง (N=95)

ข้อกระทง	ค่า Corrected Item-Total Correlation	
	การวิเคราะห์ครั้งที่ 1	การวิเคราะห์ครั้งที่ 2
1	.50**	.50**
2	.57**	.56**
3	.47**	.47**
4	.60**	.59**
5	.13	-
6	.54**	.54**
7	.59**	.59**
8	.58**	.58**
9	.53**	.54**
10	.60**	.59**
11	.58**	.59**
12	.46**	.47**
13	.54**	.53**
14	.59**	.59**
15	.60**	.61**
16	.54**	.55**
17	.64**	.63**
18	.57**	.58**
19	.60**	.60**
20	.45**	.46**
21	.59**	.59**
22	.72**	.73**
23	.56**	.57**
24	.32**	.29**
25	.44**	.43**

หมายเหตุ. เลขข้อที่แสดงในตารางเป็นเลขข้อที่แสดงไว้ในภาคผนวก ข

\*\* p<.01

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ข้อที่	ค่า Corrected Item-Total Correlation	
	การวิเคราะห์ครั้งที่ 1	การวิเคราะห์ครั้งที่ 2
26	.61**	.61**
27	.55**	.55**
28	.63**	.64**
29	.60**	.59**
30	.51**	.51**
31	.39**	.39**
32	.67**	.66**
33	.66**	.66**
34	.58**	.58**
ค่า Alpha	.94	.94

หมายเหตุ. เลขข้อที่แสดงในตารางเป็นเลขข้อที่แสดงไว้ในภาคผนวก ข

\*\*  $p < .01$

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อกระทงในมาตรวัดระดับการเปิดเผยตนเองที่คู่สนทนาเปิดเผยต่อกลุ่มตัวอย่าง  
อย่างตามการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่าง

จากการวิเคราะห์ข้อกระทงทั้ง 34 ข้อ พบว่ามีข้อกระทงที่ผ่านการวิเคราะห์ทั้งสิ้น 33 ข้อ โดยข้อกระทงที่ไม่ผ่านการวิเคราะห์ได้แก่ ข้อกระทงข้อที่ 5 ซึ่งข้อกระทงที่ผ่านการวิเคราะห์ทั้ง 33 ข้อนั้นได้แสดงไว้ในภาคผนวก ค

ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์มาตรวัดระดับความชอบพอกับกลุ่มตัวอย่างมีต่อคู่สนทนาของตน  
(N=95)

ข้อกระทง	ค่า Corrected Item-Total Correlation	
	การวิเคราะห์ครั้งที่ 1	การวิเคราะห์ครั้งที่ 2
1	.49**	.48**
2	.08	-
3	.35**	.32**
4	.30**	.29**
5	.42**	.41**
6	.57**	.57**
7	.65**	.64**
8	.60**	.60**
9	.63**	.63**
10	.57**	.57**
11	.22*	.24**
12	.31**	.29**
13	.14	-
14	.56**	.56**
15	.57**	.57**
16	.62**	.60**
17	.53**	.53**
18	.49**	.50**
19	.68**	.68**
20	.77**	.75**
21	.54**	.53**
22	.32**	.33**

หมายเหตุ เลขข้อที่แสดงในตารางเป็นเลขข้อที่แสดงไว้ในภาคผนวก ข

\*  $p < .05$  , \*\*  $p < .01$

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ข้อกระทง	ค่า Corrected Item-Total Correlation	
	การวิเคราะห์ครั้งที่ 1	การวิเคราะห์ครั้งที่ 2
23	.25**	.25**
24	.56**	.55**
25	.48**	.47**
26	.58**	.58**
27	.68**	.68**
ค่า Alpha	.83	.83

หมายเหตุ เลขข้อที่แสดงในตารางเป็นเลขข้อที่แสดงไว้ในภาคผนวก ข

\*\*  $p < .01$

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อกระทงในมาตรวัดระดับความชอบของกลุ่มตัวอย่างมีต่อคู่สนทนาของตน

จากการวิเคราะห์ข้อกระทงทั้ง 27 ข้อ พบว่ามีข้อกระทงที่ผ่านการวิเคราะห์ทั้งสิ้น 25 ข้อ โดยข้อกระทงที่ไม่ผ่านการวิเคราะห์ได้แก่ ข้อกระทงข้อที่ 2 และ 13 ซึ่งข้อกระทงที่ผ่านการวิเคราะห์ทั้ง 25 ข้อนั้นได้แสดงไว้ในภาคผนวก ค

ดังนั้น หลังจากการทดสอบคุณภาพของมาตรทั้ง 3 มาตรแล้วผู้วิจัยได้รวบรวมมาตรทั้งหมดมาจัดเป็นแบบสอบถามชุดเดียวกัน (แสดงในภาคผนวก ค) โดยแบ่งเป็นส่วนๆ ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 10 คำถาม

ส่วนที่ 2 มาตรวัดระดับของการเปิดเผยตนเอง แบ่งเป็น 2 ชุด คือ

1. มาตรวัดระดับการเปิดเผยตนเองที่กลุ่มตัวอย่างเปิดเผยต่อคู่สนทนาของตน จำนวน 33 ข้อกระทง
2. มาตรวัดระดับการเปิดเผยตนเองที่คู่สนทนาเปิดเผยต่อกลุ่มตัวอย่างตามการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 33 ข้อกระทง



ส่วนที่ 3 มาตรการระดับความชอบพอกับกลุ่มตัวอย่างมีต่อคู่สนทนาของตน จำนวน 25  
ข้อกระทง

### การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยสุ่มแจกแบบสอบถามแก่นิสิตนักศึกษาตามความสมัครใจ จำนวน 380 ชุด ทั้งนี้  
ในการทำแบบสอบถามผู้วิจัยได้กำหนดให้ผู้ตอบแบบสอบถามนึกถึงบุคคลเพียง 1 คนที่ผู้ตอบ  
แบบสอบถามติดต่อสนทนาด้วยโปรแกรมสนทนาทางอินเทอร์เน็ตเป็นเวลานานไม่ต่ำกว่า 1 เดือน  
โดยที่ไม่เคยเห็นรูปและไม่เคยพบหน้ากันมาก่อน ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามคืนมาทั้งหมด จาก  
นั้นผู้วิจัยได้คัดเลือกแบบสอบถามซึ่งผู้ตอบมีคุณสมบัติตรงตามลักษณะของกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัย  
ต้องการทุกประการและเป็นแบบสอบถามที่ผู้ตอบตอบครบถ้วนสมบูรณ์ทุกข้อคำถาม รวมทั้งสิ้น  
จำนวน 300 ชุด

### การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติทำโดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรม SPSS for Windows  
เพื่อหาค่าทางสถิติในการทดสอบสมมติฐานในการวิจัย ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ทดสอบโดยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน  
(Pearson's Correlation, r) ระหว่างระดับการเปิดเผยตนเองของกลุ่มตัวอย่างกับระดับความชอบ  
พอกับกลุ่มตัวอย่างมีต่อคู่สนทนาของตน

สมมติฐานที่ 2 ทดสอบโดยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน  
(Pearson's Correlation, r) ระหว่างระดับการเปิดเผยตนเองของคู่สนทนาตามการรับรู้ของกลุ่ม  
ตัวอย่างกับระดับความชอบพอกับกลุ่มตัวอย่างมีต่อคู่สนทนาของตน

สมมติฐานที่ 3 ทดสอบโดยใช้ค่าที (t-value) เพื่อหาความแตกต่างระหว่างค่า  
สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของระดับการเปิดเผยตนเองของกลุ่มตัวอย่างกับระดับความชอบพอกับกลุ่ม  
ตัวอย่างมีต่อคู่สนทนาของตนกับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของระดับการเปิดเผยตนเองของคู่  
สนทนาตามการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่างกับระดับความชอบพอกับกลุ่มตัวอย่างมีต่อคู่สนทนาของตน

สมมติฐานที่ 4 ทดสอบโดยใช้ t-test แบบ Independent Samples เพื่อหาความ  
แตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนการเปิดเผยตนเองของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศหญิงกับค่า

เฉลี่ยของคะแนนการเปิดเผยตนเองของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศชาย ในการสนทนาระหว่างคู่  
สนทนาที่เป็นเพศเดียวกัน

สมมติฐานที่ 5 ทดสอบโดยใช้ t-test แบบ Independent Samples เพื่อหาความ  
แตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนการเปิดเผยตนเองของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศหญิงกับค่า  
เฉลี่ยของคะแนนการเปิดเผยตนเองของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศชาย ในการสนทนาระหว่างคู่  
สนทนาที่ต่างเพศกัน